

บทวิจัย

ปัจจัยทำนายพฤติกรรมความรุนแรงต่อคูรักรักของนักเรียนชายในสถานศึกษาสายอาชีพเขตกรุงเทพมหานคร
PREDICTIVE FACTORS FOR DATING VIOLENCE AMONG VOCATIONAL MALE STUDENTS, BANGKOK, THAILAND

เพ็ญประภา สุธรรมมา* นฤมล เอี่ยมณีกุล**
สุนีย์ ละกำปน์*** อาภาพร เผ่าวัฒนา***

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวางครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมความรุนแรงต่อคูรักรักของนักเรียนชายในสถานศึกษาสายอาชีพ เขตกรุงเทพมหานครกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชายปวช.ชั้นปีที่ 1-3 จำนวน 437 คน เก็บข้อมูล 8 สัปดาห์ โดยกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุ

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคูรักรักโดยรวมในระดับปานกลาง (ร้อยละ 47.8) และกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคูรักรักโดยรวมในระดับต่ำ (ร้อยละ 52.2) ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนพบว่า พฤติกรรมต่อต้านสังคม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การควบคุมตนเอง ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมรุนแรงต่อคูรักรัก สามารถร่วมทำนายความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคูรักรักได้ ร้อยละ 40 และผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนยังพบว่า ความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคูรักรัก การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง อายุ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ทักษะคิดต่อการใช้ความรุนแรง และพฤติกรรมต่อต้านสังคม สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมรุนแรงต่อคูรักรักได้ ร้อยละ 69

จากผลการศึกษาครั้งนี้เสนอแนะให้ใช้ผลการศึกษาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการผลักดันเชิงนโยบายและจัดโครงการเพื่อป้องกันความรุนแรงต่อสตรีในสถานศึกษาต่อไป

คำสำคัญ: ความรุนแรงต่อคูรักรัก/ ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน/ ปัจจัยทำนาย

ABSTRACT

This research is a cross-sectional study aimed to examine the prevalence of and predictive factors for dating violence among vocational male students in Bangkok, Thailand. The sample were 437 students who study in vocational school (1st – 3rd year). The data were collected in 8 weeks, by a set of self-administered questionnaires. Data were analysed using stepwise multiple regression analysis.

ผู้รับผิดชอบหลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์นฤมล เอี่ยมณีกุล ภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

* นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาเอกการพยาบาลสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

*** รองศาสตราจารย์ ภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

The results showed that most of the student intended to commit dating violence at moderate level (47.8%), where as most of the student committed dating violence at mild level (52.2%). The results from the stepwise multiple regression analysis revealed that the factors composed of anti-social behavior, subjective norms, self-control, self- esteem, and perceived behavioral control could account for the predictors of an intention to commit dating violence behavior at 40 %. The factors composed of an intention to commit dating violence, subjective norms, ages, self - esteem, attitude toward violence, and anti-social behavior could account for the predictors of dating violence behavior at 69 %.The study recommend the result as the basic information for policy driven to promote the anti dating violence campaign in school.

Keywords: Dating violence; the theory of planned behavior; predictive factors

ความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จากการสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในสหรัฐอเมริกาขององค์การอนามัยในปี ค.ศ. 2007 พบว่านักเรียนมัธยมเกรด 9 -12 ที่มีอายุระหว่าง 15 – 18 ปี ใช้ความรุนแรงต่อคูรักร้อยละ 41.3 และในปี ค.ศ. 2009 นักเรียนกลุ่มเดียวกันนี้มีแนวโน้มใช้ความรุนแรงต่อคูรักรเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 41.8 (Centers for Disease Control and Prevention, 2008) ในประเทศไทยจากรายงานการสำรวจเกี่ยวกับความรุนแรงและสุขภาพขององค์การอนามัยโลก ในปี พ.ศ. 2547 ประชากรทั่วประเทศถูกกระทำความรุนแรงจนถึงแก่ชีวิต 4.9 ต่อประชากรแสนคน จากการสำรวจพบว่ากลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงมี ช่วงอายุระหว่าง 15 – 19 ปี มากที่สุดร้อยละ 66.7 โดยพบว่าเป็นนักเรียนร้อยละ 19 (WHO, 2007) นอกจากนี้ยังมีข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงของผู้ที่มารับบริการในศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีโรงพยาบาลศิริ-พยาบาล ในปี พ.ศ. 2547 – 2549 พบผู้หญิงอายุ 15 – 18 ปีถูกเพื่อนชายข่มขืนร้อยละ 34.5 ร้อยละ 36.5 และร้อยละ 46.6 ตามลำดับ ในปี พ.ศ. 2548-

2550 พบว่าผู้หญิงอายุระหว่าง 15 –18 ปี ถูกเพื่อนชายทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 20.7 ร้อยละ 18.5 และ ร้อยละ 19.1 ตามลำดับ (สถาบันวิจัยบทบาทหญิงชายและการพัฒนา, 2552)

ความรุนแรงต่อคูรักรังผลกระทบโดยตรงด้านร่างกาย ทำให้เกิดการบาดเจ็บ พิการจนถึงเสียชีวิต ด้านจิตใจ ทำให้เกิดความกดดัน ความเครียด วิตกกังวล ซึมเศร้า ส่งผลให้เป็นสาเหตุของการฆ่าตัวตาย ผลกระทบด้านสุขภาพเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ ผลกระทบด้านสังคม การตั้งครมโดยไม่พึงประสงค์ และด้านพฤติกรรมทำให้เหยื่อมีบุคลิกภาพเปลี่ยนไป เจ็บซึม กลัว แยกตัวออกจากสังคม และผลกระทบทางอ้อม เสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล และค่าอุปกรณ์ทางการแพทย์ ค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรม ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจโดยภาพรวมของประเทศทั้งในระยะสั้นและระยะยาวที่เป็นตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงิน รัฐบาลสิ้นเปลืองงบประมาณทางการแพทย์ การบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านร่างกายและจิตใจทั้งผู้ถูกระทำและผู้กระทำรวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมที่ต้องเข้ามาคุ้มครองป้องกัน

ตลอดจนกระบวนการทางสังคมด้านอื่นๆที่ต้องเข้ามาบำบัดเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการถูกรังแก (WHO, 2002; มูลนิธิเพื่อนหญิง, 2553)

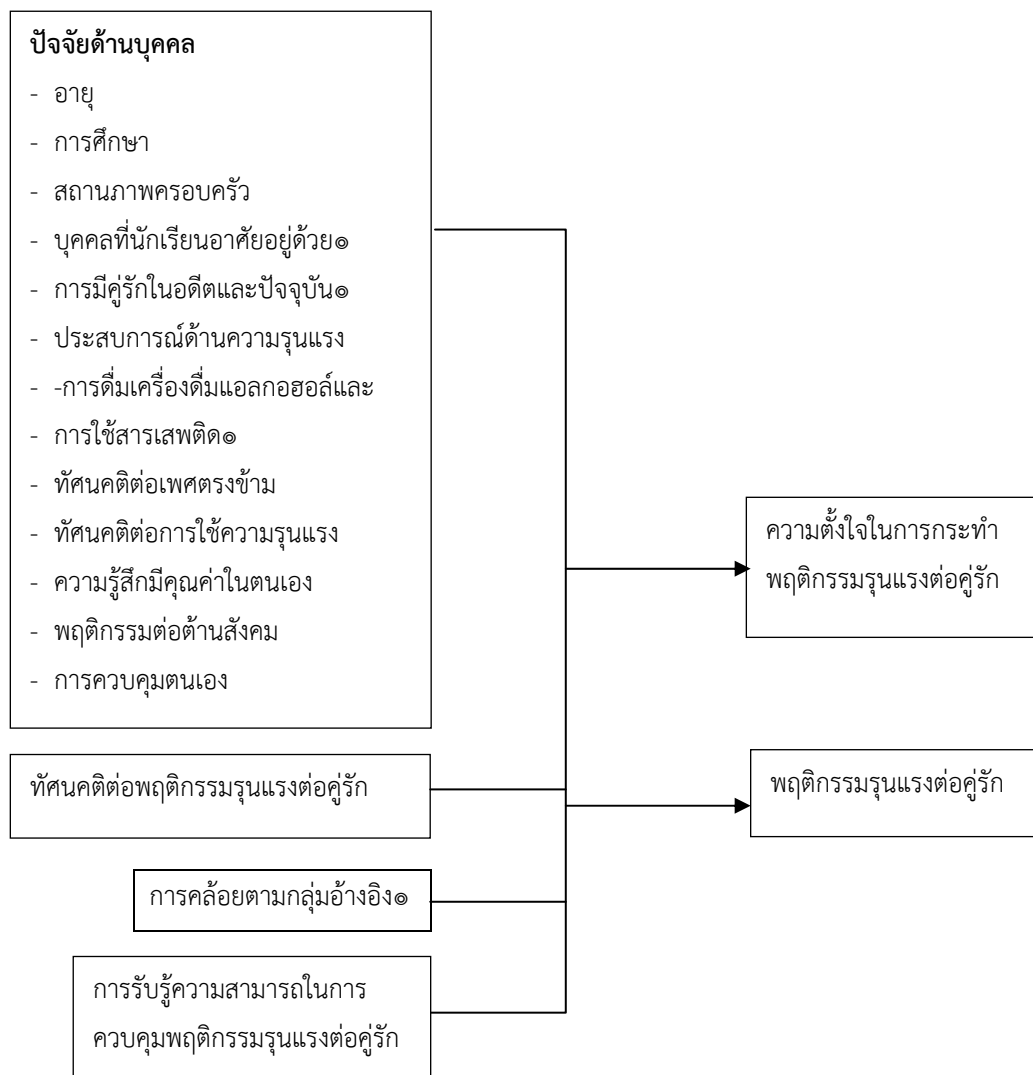
จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงในคูรักรักยังมีน้อย ในขณะที่สถานการณ์ปัจจุบันมีการทำความรุนแรงต่อคูรักรักปรากฏให้เห็นมากขึ้นตามสื่อต่างๆ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนสายอาชีวะที่ถูกรังแกต่อคูรักรัก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เพ็ญจันทร์ ประดับ मुख (2548) ที่พบว่านักเรียนสายอาชีวะมีแนวโน้มการทำความรุนแรงต่อคูรักรักสูงกว่านักเรียนสายสามัญ มีค่านิยมการใช้ความรุนแรงต่อคูรักรักตามกลุ่มเพื่อน และพบว่าเหยื่อที่ถูกทำความรุนแรงมักไม่กล้ารายงานต่อเจ้าหน้าที่ ทำให้สถิติด้านการทำความรุนแรงต่อคูรักรักอาจมีความคลาดเคลื่อน ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงในสังคม ยังมีอีกหลายกรณีที่ไม่ได้รับการเปิดเผยและซ่อนเร้นอยู่เปรียบเสมือนกับยอดของภูเขาน้ำแข็งที่โผล่พ้นออกมาและอุบัติการณ์ที่รายงานมักจะต่ำกว่าความเป็นจริงที่เกิดขึ้น (นันทิกา สวัสดิพานิช, 2012) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษานำร่องเกี่ยวกับพฤติกรรมรุนแรงต่อคูรักรักในกลุ่มวัยรุ่นชายในสถาน-ศึกษาสายอาชีวะแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 80 ราย ผลพบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยทำความรุนแรงต่อคูรักรักของตน ด้านจิตใจร้อยละ 51.29 ด้านร่างกายร้อยละ 39.44 ทางเพศร้อยละ 39.93 และการละเมิดสิทธิและทรัพย์สินร้อยละ 42.52

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาในประเทศไทย มีการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการทำความรุนแรงต่อคูรักรักเท่านั้นแต่ยังไม่พบการศึกษาระดับความสัมพันธ์ของปัจจัย ทิศทางความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ทำให้บุคคลทำความ

รุนแรง รวมทั้งปัจจัยทำนายที่ทำให้ทราบสาเหตุหลักของการทำความรุนแรงต่อคูรักรัก ซึ่งส่งผลให้แนวทางในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมความรุนแรงต่อคูรักรักยังไม่ชัดเจน ทั้งนี้ในการศึกษาพฤติกรรมรุนแรงของบุคคลในครั้งนี้พิจารณาจากปัจจัยภายในซึ่งเป็นคุณลักษณะส่วนบุคคล รวมทั้งปัจจัยภายนอกของบุคคล ที่ซึมซับพฤติกรรมความรุนแรงจากบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด และการยอมรับผลของการกระทำจากบุคคลใกล้ชิดรวมถึงความสามารถในการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ โดยเฉพาะการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมรุนแรง โดยได้ประยุกต์ใช้ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen (2005) มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและคาดว่าผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการทำความรุนแรง เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนป้องกันการทำความรุนแรง และเป็นแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันความรุนแรงในกลุ่มวัยรุ่นชายกับคูรักรักที่เหมาะสมกับบริบทของเมืองไทย ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พยาบาลสาธารณสุขและพยาบาลอนามัยโรงเรียนซึ่งมีบทบาทหน้าที่โดยตรงในการส่งเสริมสุขภาพเด็กวัยรุ่น วัยรุ่น ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ และแก้ไขปัญหสุขภาพที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายส่งเสริมสุขภาพอนามัยโรงเรียนในด้านการส่งเสริมสุขภาพ เฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยง และส่งเสริมพัฒนาการที่เหมาะสมสำหรับวัยรุ่นในการก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายความตั้งใจในการทำความรุนแรงต่อคูรักรัก
2. เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมรุนแรงต่อคูรักรัก

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ๑ แทนปัจจัยภายนอก

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวาง (Cross-Sectional Survey Research)

ประชากร คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2554 เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบไปด้วยโรงเรียนที่สังกัดภาครัฐบาล และโรงเรียนสังกัดภาคเอกชนจำนวน 81 แห่งรวมจำนวนนักเรียนชายระดับปวช. ทั้งสิ้น

57,253 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2553; สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2553)

กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชายระดับ ปวช. ปีที่ 1 - 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 437 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) จากนักเรียนชายทั้งหมดแบ่งโรงเรียนตามเขตพื้นที่การศึกษา ตามสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็น 3 เขต เขต 1 จำนวน 43 โรงเรียน เขต 2 จำนวน 36 โรงเรียน และเขต 3 จำนวน 23 โรงเรียน ทำการสุ่มโรงเรียนของแต่ละเขต โดยใช้อัตราส่วน 1:10 คิดตามสัดส่วนของโรงเรียนในแต่ละเขต ได้กลุ่มตัวอย่างจากทั้ง 3 เขต จำนวน 10 โรงเรียน และใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายเพื่อให้ได้จำนวนโรงเรียนตามอัตราส่วน โดยเขต 1 สุ่มอย่างง่ายมา 4 โรงเรียน เขต 2 สุ่มอย่างง่ายมา 4 โรงเรียน และเขต 3 สุ่มอย่างง่ายมา 2 โรงเรียน และคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Daniel ที่ทราบจำนวนประชากร (Daniel, 2005) คำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นตัวแทนของแต่ละโรงเรียนในจำนวนที่เท่าๆ กัน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 44 คน จำนวน 7 โรงเรียน โรงเรียนละ 43 คน จำนวน 3 โรงเรียน และในแต่ละโรงเรียนจะมีนักเรียนในระดับชั้นปีที่ 1-3 ผู้วิจัยทำการสุ่มอย่างง่ายมา 1 ชั้นปี และทำการสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งเพื่อได้ 1 ห้อง มาเป็นตัวแทนของโรงเรียนและเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม และมีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) เพื่อพิจารณาความถูกต้อง และความครอบคลุมของเนื้อหา ความชัดเจนของการใช้ภาษา แล้วนำมาพิจารณาปรับปรุง แก้ไขตามข้อแนะนำ จากนั้นทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชายที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย เพื่อหาค่าความ

เชื่อมั่นของเครื่องมือ ซึ่งประกอบด้วย 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยด้านบุคคล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างจากการทบทวนวรรณกรรม ได้แก่ แบบวัดอายุ การศึกษา สถานภาพ ครอบครัวบุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย การมีแฟนในอดีตและปัจจุบัน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการใช้สารเสพติด แบบวัดประสบการณ์ด้านความรุนแรง จำนวน 7 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.71 แบบวัดทัศนคติต่อเพศตรงข้าม จำนวน 5 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.91 ทัศนคติต่อการใช้ความรุนแรง จำนวน 9 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.82 ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง จำนวน 4 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.67 แบบวัดพฤติกรรมต่อต้านสังคมจำนวน 7 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.85 และแบบวัดระดับการควบคุมตนเองจำนวน 4 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.82

ส่วนที่ 2 แบบวัดทัศนคติต่อพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก แบบวัดนี้มีทั้งทัศนคติทางบวกและทางลบ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ซึ่งลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก จำนวน 8 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.87 และแบบวัดการประเมินผลการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก จำนวน 8 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.85

ส่วนที่ 3 แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ซึ่งลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ แบบวัดความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก จำนวน 6 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.84 และแบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก จำนวน 6 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.78

ส่วนที่ 4 แบบวัดการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ซึ่งลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก จำนวน 6 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.94 และแบบวัดการรับรู้อำนาจของปัจจัยควบคุมพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักจำนวน 6 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.79

ส่วนที่ 5 แบบวัดความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ซึ่งลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับรวมข้อคำถาม 21 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.88

ส่วนที่ 6 แบบวัดพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ซึ่งลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ รวมข้อคำถาม 21 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.93

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการดังนี้

การวิจัยนี้ผ่านการพิจารณาจากคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ตามเอกสารรับรองเลขที่ MUPH 2012-157 ผู้วิจัยทำหนังสือต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยก่อนเก็บข้อมูลผู้วิจัยทำการนัดหมายวันและเวลากับอาจารย์ผู้ประสานงานและกลุ่มตัวอย่างก่อนเก็บข้อมูลทำให้สามารถเก็บข้อมูลได้สมบูรณ์ทั้งหมด 437 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุ(Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยด้านบุคคล การศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่า คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 18-23 ปี ร้อยละ 86.7 รองลงมาคือมีอายุอยู่ในช่วง 15-17 ปี ร้อยละ 13.3 อายุเฉลี่ยประมาณ 17 ปี (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.3) และมีการศึกษาในระดับชั้นปวช. ปีที่ 3 ร้อยละ 40.3 รองลงมา คือ ระดับชั้นปวช. ปีที่ 1 ร้อยละ 30.2 สถานภาพในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นมารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 71.9 รองลงมา คือ บิดามารดาหย่าร้างกัน ร้อยละ 10.3 และพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดาร้อยละ 62.2 รองลงมาคือ อยู่กับบิดาและมารดา ร้อยละ 19.0 ส่วนการมีคู่อภิเษกของกลุ่มตัวอย่างพบว่าเคยมีคู่อภิเษก ร้อยละ 66.1 และปัจจุบันมีคู่อภิเษก ร้อยละ 41.4 กลุ่มตัวอย่างมีการดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 67.7 และพบว่ามีการดื่มแอลกอฮอล์นานๆ ครั้ง ร้อยละ 39.1 รองลงมาคือ ดื่มแอลกอฮอล์บ่อยครั้ง ร้อยละ 20.8 ส่วนการใช้สารเสพติด พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้สารเสพติด ร้อยละ 24.0 ชนิดที่ใช้ คือ บุหรี่ ร้อยละ 21.5 และกัญชา ร้อยละ 4.1

กลุ่มตัวอย่างเคยมีประสบการณ์ด้านความรุนแรง ร้อยละ 60.4 มีทัศนคติเป็นกลางต่อเพศตรงข้าม ร้อยละ 88.6 มีทัศนคติเป็นกลางต่อการใช้ความรุนแรง ร้อยละ 50.6 กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมต่อต้านสังคมในระดับปานกลาง ร้อยละ 44.9 มีความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองในระดับปานกลาง ร้อยละ 57.4 ส่วนใหญ่มีการควบคุมตนเองในระดับปานกลาง ร้อยละ 86.3 กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเป็นกลางต่อพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก ร้อยละ 59.8 มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในระดับปานกลาง ร้อยละ 57.9 และ มีการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักในระดับปานกลาง ร้อยละ 55.6

ความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก กลุ่มตัวอย่าง มีความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักโดยรวมในระดับปานกลาง ร้อยละ 47.8 รองลงมา คือ มีความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักในระดับต่ำร้อยละ 41.7

พฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก กลุ่มตัวอย่าง กระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักโดยรวมในระดับต่ำ ร้อยละ 52.2 รองลงมา คือ กระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักในระดับปานกลางร้อยละ 37.3

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า อายุ บุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย การมีคู่รักในอดีต การมีคู่รักในปัจจุบัน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติด ทักษะคิดต่อการใช้ความรุนแรง พฤติกรรมต่อต้านสังคม และการควบคุมตนเอง ทักษะคิดต่อพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .143, .131, .163, .133, .194,$

.133, .397, .542, .309, .445, .484 และ .234 ตามลำดับ) และพบว่า ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางลบกับความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก ($r = -.199$)

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า อายุ บุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย การมีคู่รักในอดีต การมีคู่รักในปัจจุบัน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติด ทักษะคิดต่อการใช้ความรุนแรง พฤติกรรมต่อต้านสังคม และการควบคุมตนเอง ทักษะคิดต่อพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก และความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .214, .121, .250, .252, .216, .136, .311, .511, .286, .398, .498, .225$ และ .809 ตามลำดับ) และพบว่าความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก ($r = -.199$)

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนระหว่างปัจจัยที่มีความสามารถในการทำนายความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก

ตัวแปรทำนายความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก	R ² -change	b	beta	t	p-value
1. พฤติกรรมต่อต้านสังคม	.294	.990	.348	7.818	<.001
2. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	.083	.124	.284	6.378	<.001
3. การควบคุมตนเอง	.013	.889	.120	3.030	.003
4. ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง	.009	-.478	-.103	-2.612	.009
5. การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก	.007	.049	.093	2.307	.022
Constant = 13.732	R ² = 0.406	F = 58.815			

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยที่สามารถทำนายความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก ได้แก่ พฤติกรรมต่อต้านสังคม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การควบคุมตนเอง ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก ซึ่งทั้ง 5 ปัจจัยนี้สามารถร่วมทำนายความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักได้ ร้อยละ 40

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนระหว่างปัจจัยที่มีความสามารถในการทำนายพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก

ตัวแปรทำนาย พฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก	R ² -change	b	beta	t	p-value
1. ความตั้งใจในการกระทำ พฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก	.655	.794	.703	20.228	<.001
2. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	.015	.082	.166	4.855	<.001
3. อายุ	.009	.908	.084	3.067	.002
4. ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง	.004	-.268	-.051	-1.779	.006
5. ทักษะคิดต่อการใช้ความรุนแรง	.004	-.241	-.095	-2.873	.004
6. พฤติกรรมต่อต้านสังคม	.003	-.247	.077	2.189	.029
Constant = -7.775	R ² = 0.690	F = 159.245			

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลและสามารถทำนายพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักได้แก่ ความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง อายุ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ทักษะคิดต่อการใช้ความรุนแรง และพฤติกรรมต่อต้านสังคม ซึ่ง 6 ปัจจัยนี้สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักได้ ร้อยละ 69

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก จากการศึกษา พบว่าปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักของนักเรียนชายในสถานศึกษาสายอาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ พฤติกรรมต่อต้านสังคม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การควบคุมตนเอง ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก เมื่อพิจารณาตามกรอบแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน พบว่า

เป็นไปตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen (2005) ที่กล่าวว่า บุคคลมีความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นมาจากปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มาจากประสบการณ์ในอดีต ทักษะคิดต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม ดังนั้นอิทธิพลจากปัจจัยพื้นฐานในการกำหนดพฤติกรรมของบุคคลจะส่งผลต่อการแสดงออก และพัฒนาการในด้านต่างๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงซึ่งบางครั้งวัยรุ่นอาจมีความสับสนไม่แน่ใจในตนเองบางครั้งก็มีความรู้สึก

ตนเองไม่มีคุณค่า เพื่อเป็นการเรียกร้องความสนใจจากคนรอบข้างบางครั้งก็มักจะแสดงพฤติกรรมที่ขัดต่อสังคม เมื่อขาดการควบคุมตนเองทำให้แสดงพฤติกรรมรุนแรงซึ่งส่วนใหญ่สังคมไม่ยอมรับ กลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงวัยที่ถูกโน้มน้าวได้ง่าย โดยเฉพาะอิทธิพลจากเพื่อนสนิทที่สามารถชักจูงหรือโน้มน้าวให้คล้อยตามได้ง่าย ส่วนใหญ่วัยนี้จะทำพฤติกรรมตามเพื่อน ตามค่านิยมในปัจจุบัน โดยขาดการยั้งคิด ว่าพฤติกรรมที่จะกระทำนั้นเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างอาจจะมีความมั่นใจในความสามารถของตนเองว่าสามารถควบคุมพฤติกรรมได้ แต่ในบางสถานการณ์ที่เอื้อต่อการกระทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม กลุ่มตัวอย่างไม่มั่นใจว่าตนเองจะควบคุมตนเองได้ ความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักของกลุ่มตัวอย่างและจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่าพฤติกรรมต่อต้านสังคมเป็นปัจจัยที่มีความสามารถและมีอิทธิพลมากที่สุดในการทำนายความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักซึ่งผลการศึกษาวิจัยสอดคล้องกับการศึกษาของฟิชเชอร์ เมเยอร์ ลอมบาร์ดและเรดดี (Fisher, Myer, Meris, Lombard, & Reddy, 2007) ที่ศึกษาอัตราความชุกและปัจจัยที่สัมพันธ์กับการพฤติกรรมความรุนแรงนักเรียนมัธยมปลาย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมความรุนแรงต่อคู่รักร้อยละ 35.8 และพบว่าทัศนคติต่อพฤติกรรมรุนแรงและอิทธิพลทางสังคมมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมความรุนแรงต่อคู่รักมากที่สุด และสอดคล้องกับการศึกษาของเคอร์สมิทและทอลแมน (Kernsmith & Tolman, 2011) ที่ผลการศึกษาวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมสามารถทำนายความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักได้

2. พฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก ผลการศึกษาพบปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักของนักเรียนชายในสถานศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รัก การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง อายุ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ทัศนคติต่อการใช้ความรุนแรง พฤติกรรมต่อต้านสังคม เมื่อพิจารณาตามกรอบแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนพบว่า เป็นไปตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ที่กล่าวว่า การกระทำพฤติกรรมของบุคคลนั้นมาจากอิทธิพลของปัจจัยด้านบุคคล ทัศนคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลเกิดตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมและกระทำพฤติกรรมนั้น โดยผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านบุคคล การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพล และความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักส่งผลต่อกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักทำให้ปัจจัยดังกล่าวมีความสามารถในการทำนายพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักอธิบายได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักนั้น มาจาก ปัจจัยพื้นฐานด้านบุคคล เช่นอายุ จะพบว่าบุคคลที่มีอายุมากขึ้นย่อมมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมรุนแรงมากขึ้น เนื่องจาก ประสบการณ์ที่เคยได้รับในอดีต ทัศนคติต่อการใช้ความรุนแรง ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในด้านบวกกับการใช้ความรุนแรง ยอมรับว่าการใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดา ทัศนคติต่อการใช้ความรุนแรงเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลสามารถทำนายพฤติกรรมรุนแรงต่อคู่รักได้เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นๆ ให้คงที่ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง บางครั้งการใช้ความรุนแรงเพื่อเป็นการเรียกร้องให้บุคคลรอบข้างให้ความสำคัญและแสดงให้เห็นว่าตนเองมีคุณค่า พฤติกรรมต่อต้านสังคมเป็นการกระทำเพื่อเรียกร้อง

ความสนใจและต้องการเป็นหนึ่งในกลุ่มเพื่อน ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนโดยขาดการพิจารณาถึงพฤติกรรมที่กระทำว่าเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม โดยปัจจัยด้านบุคคลนี้ เมื่อพิจารณาตามกรอบแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนแล้วจะอยู่ในปัจจัยภูมิหลังของบุคคลซึ่งเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลและส่งผลต่อมาถึงความเชื่อของบุคคลและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมรุนแรงต่อคูรัก เนื่องจากพัฒนาการของวัยรุ่นในช่วงวัยนี้เป็นวัยที่อยากรู้อยากลองเลียนแบบพฤติกรรมบุคคลที่ตนยกย่องให้เป็นแบบอย่างยึดถือ ความคิดและความต้องการของตนเป็นหลักโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง ปัจจัยภูมิหลังก็ส่งผลต่อความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิง และส่งผลมาสู่ความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมแล้วกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคูรักออกมา และจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่าความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมรุนแรงต่อคูรักเป็นปัจจัยที่มีความสามารถและมีอิทธิพลมากที่สุดในการทำนายพฤติกรรมรุนแรงต่อคูรัก ซึ่งผลการศึกษาวิจัยสอดคล้องกับการศึกษาของแมคโดนัลลอส และมิทเชล (McDonell, Ott, & Mitchell, 2010) ที่พบว่าทัศนคติต่อการใช้ความรุนแรงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรุนแรงและมีความสามารถในการทำนายพฤติกรรมรุนแรงต่อคูรักได้

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

มีการจัดกิจกรรมในสถานศึกษาโดยให้การแนะแนวอบรมให้ความรู้ เพื่อลดพฤติกรรมต่อต้านสังคม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงโดยจัดกิจกรรมเพิ่มความเชื่อมั่นในตนเอง กิจกรรมคิดอย่างมีเหตุผลเพื่อลดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีกิจกรรมฝึกทักษะการควบคุมตนเอง มีกิจกรรมที่สะท้อนให้นักเรียนรับรู้ถึงการมีคุณค่าในตนเอง รวมทั้งการ

รับรู้ในความสามารถของตนเอง เพื่อให้ นักเรียนมีความตั้งใจที่ดีในการแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสม ให้แก่นักเรียนที่ยังไม่มีคูรัก กำลังจะมีคูรัก และมีคูรักแล้ว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาในกลุ่มวัยรุ่นวัยเดียวกันแต่บริบทต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลรวมทั้งการกระทำพฤติกรรมรุนแรงของวัยรุ่นสองกลุ่ม

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้อำนวยการวิทยาลัยสายอาชีพ อาจารย์ผู้ประสานงาน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล และนักเรียนชายกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามงานวิจัย

บรรณานุกรม

นันทิกา สวัสดิพานิช .(2012). ความรุนแรงต่อเด็ก:

ความท้าทายใหม่สำหรับพยาบาล. *วารสาร*

การพยาบาลสาธารณสุข, 26(1), 101-102.

มูลนิธิเพื่อนหญิง.(2553). *ความรุนแรงต่อสตรี*.

ค้นเมื่อ 20 มิถุนายน2554,Retrieved

fromwww.friendsowomen.or.th

สถาบันวิจัยบทบาทหญิงชายและการพัฒนา.

(2552).*ข้อมูลความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก*.

ค้นเมื่อ 9 กันยายน2554,Retrieved from

<http://www.gdrif.org/vawdata/vaw/vaw3/03.49.htm>

Ajzen, I. (2005). *Attitudes, personality and behavior (2 nded)*. New York: two penn plaza.

- Centers for Disease Control and Prevention.
(2008). Youth risk behavior surveillance-
United States, 2007. *Morbidity and
Mortality Weekly Report*.
- Centers for Disease Control and Prevention.
(2010). Youth risk behavior surveillance-
United States, 2009. *Morbidity and
Mortality Weekly Report*.
- Daniel, W.W. (2005). *Biostatistics : A
foundation for analysis in the health
sciences*. (8thed.). New York: John Wiley
& Sons.
- Flisher, A.J., Myer, L., Meris, A., Lombard, C., &
Reddy, P. (2007) .Prevalence and
correlates of partner violence among
South African adolescents. *Journal of
Child Psychology and Psychiatry*, 48(6),
619-627.
- Kernsmith, P.D., & Tolman, R. M. (2011) .
Attitudinal correlates of girls' use of
violence in teen dating relationships.
Violence Against Women, 1-17.
- McDonell, J., Ott, J., & Mitchell, M. (2010).
Predicting dating violence victimization
and perpetration among middle and
high school students in a rural southern
community. *Children and Youth Services
Review*, 32 , 1458-1463.
- World Health Organization. (2007). *National
report on violence and health Thailand*.
(pp.44-45). (Electronic version) World
Health Organization centre for health
development. WHO Kobe Centre,
Japan.44-45.